

og fattige, for bemidlede og ubemidlede, for Mand og Kvinde.

Den, der melder sig som Interessent, er forpligtet til at gøre et vist aarligt Minimumsindskud, nemlig saa mange Øre om Ugen, som han er Aar gammel, naar han indtræder som Interessent. Altsaa, den, der indtræder som Interessent i sit 17de Aar, skal indskyde 17 Øre ugentlig, og den, der er 26 Aar gammel ved Indtrædelsen, 26 Øre o. s. fr. Dog skal Indskuddet ikke ske ugentlig, men det samlede aarlige Indskud skal mindst være saa stort, at det fordelt paa Aarets Uger bliver det Beløb, jeg har nævnt. Adgangen til at gøre Indskud skal lettes derved, at der skal være let Adgang til at indkøbe Sparemærker, en lignende Lethed som med Hensyn til Indkøb af Frimærker. Disse Sparemærker skulle lyde paa et Beløb fra 10 Øre op til 10 Kr. Mærkerne klæber man ind i en Bog, og mindst fire Gange om Aaret skal der gives Løjligheid til enten paa Anstalten eller paa et af Postkontorerne at faa disse Mærker annullerede og dermed deres paa-lydende Beløb samtidig indskrevne paa den paagældende Konto til Forrentning. At Mærkesystemet er fortræffeligt, er indlysende. Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at det for kort Tid siden oplystes, at en Sparemærkeforening, der særlig har taget Sigte paa Kommuneskolebørn, i Løbet af 14 Aar har faaet Indskud til et samlet Beløb af 1½ Mill. Kr. — Maksimum af det aarlige Indskud er 50 Kr. Enhver, der er i en Alder af 15—45 Aar, kan blive Interessent.

Men det kan til Tider blive vanskeligt for Folk at yde det lovbestemte Indskud. Der er derfor i Lovforslaget givet humane Bestemmelser om den Taalmodighed, Anstalten skal vise i saa Tilfælde, idet en Interessent i et Tidsrum af indtil 2 Aar kan være fritagen for at gøre Indskud eller kan gøre et mindre Indskud end det ordinære Minimum, men maa saa blot i Løbet af det derpaa følgende Tidsrum af 4 Aars Længde erstatte det manglende. Anstalten forrenter Pengene med 2 pCt. halvaarlig, indtil anderledes bestemmes ved Lov. For at hjælpe dem, der, naar denne Lov træder i Kraft, ere ældre, og saaledes gaa Glip af det fulde Gode, Anstalten byder, er der stillet Forslag om, at der kan bydes dem en Ekstrarente, vel at mærke naturligvis, naar de ere smaa stillede; denne Ekstrarente er sat til 1½ pCt. halvaarlig, naar vedkommende paa det Tidspunkt, Loven træder i Kraft, er 40 Aar, 1 pCt. halvaarlig, naar vedkommende paa den Tid har naaet en Alder af 35

Aar, og ½ pCt., naar vedkommende har naaet en Alder af 30 Aar. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad der i saadanne Tilfælde skal forstaaes ved Ubemidlethed, har Forslaget med en lille Ændring benyttet den, som det forekommer mig, særdeles godt affattede Definition i det Berg-Hørupske Forslag fra 1891 og ligeledes benyttet de der staaende Bestemmelser om, hvorledes Afgørelsen af, om Ubemidlethed og altsaa Adkomst til denne Ekstrarente er til Stede, skal træffes. Det vil altsaa for saadanne Folks Vedkommende blive en Forrentning af omtrent 7, 6 og 5 pCt. pr. A.

Hvorledes skulle nu disse Penge anvendes? Maalet med Opsparingen er at skaffe vedkommende Sparer en aarlig Livrente for hans eller hendes opsparede Penge med Renter af mindst 200 Kr. og højst 300 Kr. fra det 65de Aar. Interessenten har Lov til at holde op med at gøre Indskud, naar han har saa meget i Anstalten, at han for sine Penge kan fra det 65de Aar faa en aarlig Livrente af 200 Kr. Er han bleven 55 Aar gammel, kan han ophøre med Indskud, naar han blot har erhvervet sig 100 Kr. i Livrente, og naar han er 60 Aar, kan han i hvert Tilfælde ophøre med at gøre Indskud. Naar han har opnaaet den Alder, kan han faa sin Kapital omsat til en aarlig Livrente. Er han bleven 65 Aar gammel, skal der erhverves en saadan Livrente. Mand og Kone kunne have hver sin Konto, men hvis Manden alene har en Konto, og der er Formuefællesskab, bliver den Livrente, der skal erhverves, at anskaffe som Livrente paa længst Liv. Skulde Interessenten dø, før der er erhvervet en Livrente, og er han ugift, udbetales hele hans opsparede Kapital til Boet. Hvis han er gift, overføres Interessentens Kapital paa den efterlevende i Ægteskabet, medmindre dennes Konto derved bliver saa stor, at der er mere end tilstrækkeligt til en Livrente paa 200 Kr. aarlig fra det 65de Aar. I saa Fald kan det overskydende forlanges udbetalt, og alt, hvad der er mere end det, der er fornødent til at skaffe den paagældende Ægtefælle en Livrente paa 300 Kr., skal i alt Fald udbetales. Jeg gaar derefter over til at vise, hvorledes Staten skal støtte denne Sag, foruden selvfølgelig derved, at det bliver en Statsanstalt, drevet af Staten, og at Staten skal overtage Garantien med Hensyn til enhver Nedgang i Renten, indtil anderledes bliver bestemt ved Lov. Naar Interessenten er 65 Aar gammel, har vedkommende Krav paa en